

ΟΙ ΣΚΟΓΕΙΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Πόσο στοιχίζουν στην Εύρωπη και στην Ίσπανία οι μυστικοί πράκτορες. Ή τρεις κατηγορίες τών κατασκόπων του Νέου Κόσμου. Ή έκπληκτική άφέλεια τών γιάγκηδων. Πόσα κερδίζει ένας κατάσκοπος ; κλπ.

Ο Νέος Κόσμος δέν είνε μόνον ό ιδεώδης τόπος γιά τήν ύρρασι τών γκάγκστερς, αλλά κι' ή μοναδική χώρα στήν ύποια οί κατάσκοποι δέν διατρέχουν κανένα κίνδυνο. Στην Άμερική κανείς μυστικός πράκτωρ δέν χάνει τή ζωή του ή δέν σαλπίζει στα κάτεργα. Λίγες ώρες μετά τήν ανακάταψή του τό σκάει κρυφά μ' ένα αεροπλάνο γιά νά συνεχίση τό γον του σέ μιá άλλη πολιτεία. "Όσο γιά τις έφημερίδες, αυτές αποφεύγουν νά αποκαλύψουν τό σκάνδαλο. "Όχι, αδελφέ τώρα τί άξια μπορεί νά εχη ένας κατάσκοπος ;

"Όστόσο παρά τήν έλαχίστη έκτίμησι πού έχουν σ' αυτό τό «έπαγγελμα» οί Άμερικανοί ύπάρχουν πολλοί από αυτούς πού δέχονται νά ύπηρετήσουν τήν πατρίδα τους αναλαμβάνοντας τό έργο του κατασκόπου. Αυτά τά τελευταία χρόνια μάλιστα ύπως όλες ή χώρες έτσι και ή Άμερική έκρινε καλό νά οργανώση προσεχτικώτερα τό δίχτυ τών πληροφοριών της άκολουθώντας τό παράδειγμα της Εύρώπης και της Ίαπωνίας. "Ός γνωστόν, στην Εύρωπη ύπάρχουν πάνω από έκατό χιλιάδες κατάσκοποι τών διαφόρων κρατών οί όποιοι στοιχίζουν περι τά έφτακόσια πενήντα έκατομμύρια φράγκα. Στην Ίαπωνία δέ ή όργάνωσις τών μυστικών πρακτόρων φτάνει νά κοστίζει στο κράτος περι τά έκατόν όγδόντα πέντε έκατομμύρια φράγκα τό χρόνο ! "Όσο τώρα γιά τήν Άμερική, έδω τά πράγματα δέν είνε τόσο εύκολα και άπλά. Στο Νέο Κόσμο δέν ύπάρχει ένα δίχτυ μυστικών πρακτόρων αλλά τρία ! Ύπάρχει δηλαδή ή φανερή κατασκοπεία, ή μυστική και ή μισοφάνερη !

Μή σάς φαίνονται παράδοξα αυτά τά πράγματα πού σάς αναφέρωμε. Κάνετε ύπομονή, θα σάς τά έξηγήσομε και θα δητε γιά πιό λόγο ή Άμερική δέν φοβάται τούς κατασκόπους.

Ή φανερή κατασκοπεία μοιάζει λιγάκι με τις ύποθέσεις μερικών ευθύμων κινηματογραφικών έργων. Βέβαια δέν είνε τόσο εύθυμη όσο κανείς φαντάζεται, μα δέν είνε δυνατή και νά τήν πάρη στα σοβαρά. Ή φανερή κατασκοπεία διενεργείται άπό τις πρεσβείες και τά προξενεία! Κάθε τόσο φεύγουν στο ύπουργείο τών Έξωτερικών, της χώρας των, σωρό άναφορές και έγγραφα πού πληροφορούν με κάθε λεπτομέρεια τό άρμόδιο τμήμα γιά τις προπαρασκευές τών ύαφόρων κρατών. Αυτές ή πληροφορίες έχουν ληφθή άπό τις διάφορες συζητήσεις πού κάνουν οί Άμερικανοί διπλωμάτες με τούς ξένους συναδέλφους των, άπό ιδιωτικές συνομιλίες κι' άπό τήν άφέλεια μερικών ανθρώπων πού πέφτουν θύματα τών γοητευτικών δυναμικών πού βρίσκονται στην ύπηρεσία της πρεσβείας. Οί γιάγκηδες, βλέπετε, είνε ύπερβολικά άνοιχτόκαρδοι και δέν ύποπτεύονται τις παγίδες πού τούς στήνουν, είνε διαρκώς τά μεγάλα και άφελή παιδιά του πλανήτου μας. "Επειτα άπό τό ξέβδωμο ούίσκου είνε ίκανοί νά σάς αναφέρουν τά πάντα, άδιαφορώντας γιά τήν τιμωρία πού τούς περιμένει. "Ετσι ή πληροφορίες τών ξένων πρεσβειών και τών προξενείων στο Νέο Κόσμο έχουν καμμιά φορά έξαιρετική σημασία.

"Επίσης κάνουν «χρυσές» δουλειές οί στρατιωτικοί και ναυτικοί άκόλουθοι τών ξένων κρατών οί όποιοι δέν είνε τίποτε άλλο άπό «άξιωματικοί - κατάσκοποι» ! Κι' ώστόσο οί Άμερικανοί τούς αφήνουν νά επισκέπτονται τά πολεμικά πλοία των, νά παρακολουθούν τά μεγάλα στρατιωτικά γυμνάσια και θασίζονται στη φιλία τους. "Επειτα δέν τούς έπιτηρούν καθόλου στην ιδιωτική ζωή τους. Δέν άνησυχούν άπό τις αισθηματικές κατακτήσεις τους και δέν φαντάζονται ότι μπορούν άπό αυτές νά μάθουν ένα σωρό πληροφορίες. Κι' ώστόσο χάρις στην αισθηματική ιστορία ενός άξιωματικού μίας ξένης δυνάμεως με τήν κόρη ενός μέλους του Άμερικανικού Κογκρέσου έγινε γνωστός ένας νέος τρόπος προφυλάξεως άπό τά άσφύξιογόνα άέρια του πολέμου. "Ετσι αυ-

τή ή άμερικανική έφεύρεσι έπήγε... περίπατο και στοιχισε ένα σωρό άπογοητεύσεις στον δύστυχο έφευρέτη της.

Ή φανερή κατασκοπεία, όπως σάς έξηγήσαμε μπορεί νά μην είνε και τόσο επικίνδυνη, ώστόσο είνε κι' αυτός ένας καλός τρόπος παρακολουθήσεως τών στρατιωτικών και ναυτικών προπαρασκευών της Άμερικής.

Στη δεύτερη κατηγορία τών μυστικών πρακτόρων του Νέου Κόσμου ανήκουν επίσης πολλοί τώως διπλωμάτες παλαιοί άξιωματικοί κι' άνθρωποι πού ξέρουν σαν τή μητρική τους δυό τρεις άκόμη γλώσσες. Αυτοί φυσικά δέν έχουν φαινομενικώς τουλάχιστον καμμιά σχέση με τις πρεσβείες και τά προξενεία. "Εργάζονται μόνου τους και με άπόλυτη μυστικότητα. "Όσο γιά τό κέρδος τους αυτό θέβαια είνε αρκετά σημαντικό. "Ενας κατάσκοπος κερδίζει περι τις τρεις χιλιάδες δολάρια τό χρόνο εκτός άπό τά διάφορα δώρα πού του στέλνονται έπειτα άπό κάθε έπιτυχία του. "Ετσι τό έτήσιο εισόδημά του μπορεί νά ύπολογισθή στις τριάντα χιλιάδες δολάρια. Οί περισσότεροι άπ' αυτούς τούς ανθρώπους όμως δέν ενδιαφέρονται και τόσο γιά τό ύλικό κέρδος. Άγαπούν τήν πατρίδα τους και τήν ύπηρετούν εργαζόμενοι ως μυστικοί πράκτορες της.

Πριν όμως ν' αρχίσουν αυτό τό «έπαγγελμά» τους είνε ύποχρεωμένοι νά φοιτήσουν αρκετό καιρό σέ μιá ειδική σχολή κατασκόπων στην ύποια μαθαίνουν ένα σωρό πράγματα. Πρώτα, πρώτα μαθαίνουν τά διάφορα τεχνάσματα τών άλλων πρακτόρων και τας μεθόδους των. Κατόπιν εξασκούνται στη χρησιμοποίηση του μυστικού κώδικος και τών τρόπων της συνεννοήσεώς των. Και τέλος μαθαίνουν πώς νά γλυτώνουν άπό τις διάφορες παγίδες τών αντιπάλων τους.

"Όταν πάρουν τό δίπλωμά τους διαλέγουν μόνου τους τό μέρος στο όποίο θέλουν νά εργασθούν και έχουν πλήρη έλευθερία κινήσεως και δράσεως.

Συνήθως αυτοί οί μυστικοί πράκτορες παρουσιάζονται ως ιδιοκτήτες ευθύμων κέντρων διασκεδάσεως ή ως άπλοι και φιλήσυχοι καταστηματάρχαι. "Όστόσο ούτε στιγμή δέν παύουν νά φροντίζουν γιά τήν πατρίδα τους. "Επειτα άπό λίγο όργάνωνουν μάλιστα μιá ομάδα κατασκόπων τήν όποία κινούν αναλόγως τών μέσων πού πρέπει νά μεταχειρισθούν γιά τήν ανακάλυψη του μυστικού πού θέλουν. "Επειτα ύπό τύπον έμπορικής άλληλογραφίας, ή πληροφορίες

αυτές διαβιβάζονται στο δεύτερο γραφείο κατασκοπείας, χωρίς οί Άμερικανοί νά παίρνουν είδησι τί συμβαίνει.

Ή ζωή αυτή τών κατασκόπων είνε μυθιστορηματική και περιπετειώδης. Στο Νέο Κόσμο έν τούτοις δέν διατρέχουν και μεγάλο κίνδυνο, γιατί οί άμερικανικοί νόμοι δέν τιμωρούν τόν κατάσκοπο άλλα τόν προδότη. Μα γι' αυτό τό ζήτημα θα μιλήσομε πιό κάτω.

Οί μυστικοί πράκτορες στη χώρα τών γιάγκηδων είνε τόσοι ώστε είνε άδύνατο νά βρη κανείς τόν άληθινό αριθμό τους. Κάθε χώρα όπως σ' όλα τά μέρη του κόσμου έτσι κ' έδω έχει έξασπείλει τούς κατασκόπους της. Μ' αυτό δέν δυσκολεύει νά κάνει τή δουλειά του.

Και τώρα άς ποΰμε δυό λόγια γιά τούς ανθρώπους πού ανήκουν στην τρίτη κατηγορία τών κατασκόπων στους: «Παρατηρητάς». Αυτοί είνε και διπλωμάτες και μυστικοί πράκτορες. Είνε οί πιό σοφοί άπ' όλους, μα και οί πιό επικίνδυνοι. Τά ξέρουν όλα και δέν τούς διαφεύγει τίποτε. Κ' είνε τόσο έξυπνοι, ώστε καταφέρνουν νά μην ανακαλύπτονται ποτέ.

Και τώρα άς σάς αναφέρουμε μερικά παραδείγματα της δράσεως τών ξένων κατασκόπων:

(Συνέχεια στην σελίδα 44)

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Η ΖΑΝΝΕΤ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 18)

λεφτά του. Ἦταν σωστά εἰκοσι φράγκα. Ἄν τὰ ξώδευε αὖριο θὰ ἔμενε νηστικός. Μὰ τί σημασία εἶχε τὸ φαί μπροστά στὴν ὕγεια τῆς ὡμορφῆς Ζαννέτ;

Κι' ὁ Πιέρ πῆρε ἕνα αὐτοκίνητο...

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως ἡ Ζαννέτ δὲν μπόρεσε νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ὁ πυρετὸς τῆς φλόγιζε τὸ σῶμα τῆς καὶ τὴν ἔκανε νὰ παραμιλά. Ἡ μικρὴ χορεύτρια ζητοῦσε ἐπιμονα νὰ τῆς φορέσουν τὶς ὡμορφες τουαλέττες τῆς καὶ τὰ διαμαντικά τῆς. Ὁ Πιέρ ἐκείνη τὴν ἡμέρα σὰν τρελλὸς ἔφυγε ἀπ'τὸ σπίτι του. Μὰ δὲν πῆγε στὸ θέατρο. Ἀργὰ μόνον τὴν νύχτα γύρισε κοντὰ στὴ Ζαννέτ κρατώντας ἕνα τεράστιο δέμα.

Ἡ μικρὴ χορεύτρια ἦταν ἐτοιμοθάνατη.

— Ζαννέτ, τῆς εἶπε μὲ λυγμούς ὁ Πιέρ, ἀνοίξε τὰ μάτια σου νὰ ἰδῆς τὶς τουαλέττες σου... Κύτταξε πόσο ὡμορφες εἶνε!... Κύτταξε πόσο λάμπουν αὐτὰ τὰ διαμάντια.

Ἡ μικρὴ χορεύτρια ἀνασηκώθηκε στὸ κρεβάτι τῆς. Χάιδεψε ὅλ' αὐτὰ τὰ πλούσια πράγματα πού ἦταν σκορπισμένα γύρω τῆς καὶ χαμογέλουσε εὐχαριστημένη.

— Θέλω νὰ τὰ φορέσω ! φώναξε μὲ μιὰ παράξενη ζωηρότητα. Βοηθήστε με νὰ κάνω τὴν τουαλέττα μου!...

Ὁ Πιέρ κ' ἡ μητέρα τῆς ἔντυσαν τότε τὴν Ζαννέτ μ' αὐτὰ τὰ πλούσια ρούχα καὶ τὴν στόλισαν μὲ τὰ διαμαντικά. Ἡ μικρὴ χορεύτρια ἦταν πενταμορφῆ. Κυτταχτικὴ στὸν καθρέφτη μὲ ἕνα θριαμβευτικὸ χαμόγελο καὶ εἶπε:

— Σ' εὐχαριστῶ, Πιέρ ! Πάντα ἦσουν καλὸς μαζί μου !

Κ' ἔκλεισε τὰ μάτια τῆς μὰ γιὰ νὰ μὴν τ' ἀνοίξῃ ποτὲ πεῖδι. Εἶχε πεθάνει!

Ἐκείνη τὴ στιγμή ἀκούστηκαν δυνατὰ χτυπήματα στὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἀνδρικές φωνές. Δυὸ ἀστυφύλακες ζητοῦσαν τὸν Πιέρ Γκωμέρ. Κι' ὁ ἠλεκτρολόγος μ' ἕνα γαλήνιο ὕφος κατέβηκε ἀργὰ τὴ στενὴ καὶ σκοτεινὴ σκάλα. ἄφησε νὰ τοῦ περάσουν τὶς χειροπέδες καὶ νὰ τὸν σύρουν ὡς τὴ φυλακὴ. Δὲν τὸν ἔνοιαζε πεῖδι γιὰ τίποτε. Εἶχε κλέψει γιὰ νὰ χαρίσῃ στὴν ἀγαπημένη του ὅ,τι αὐτὴ ὠνειρευόταν. Καὶ τώρα ἦταν πρόθυμος νὰ πληρώσῃ μὲ τὴν καταδίκη του, τὴν τελευταία χαρὰ τῆς ὡμορφῆς χορεύτριας.

ΑΝΤΡΕ ΝΤΕΣΑΪΓΙ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑ ΜΕΓΑΛΗ ΡΟΙΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 11)

στερα ἔκανα μιὰ κολλιτεχνικὴ «τουρνέ» σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Τὸ 1931, τέλος, τὴν ἐποχὴ δηλαδὴ πού θρῖσκόμουν στὴν Ἰσπανία, συνέβη τὸ πιὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς ζωῆς μου. Ἐρωτεύθηκα τρελλὰ ἕνα διάσημο Ἰσπανὸ ἠθοποιὸ Βαλεντῖνο Παρέρα, τὸν ὁποῖο παντρεύθηκα ὕστερ' ἀπὸ λίγους μῆνες στὶς Κάννες. Ἔτσι, κατὰλαβα πὼς ἦμουν μιὰ εὐτυχισμένη γυναίκα, γιὰτὶ εἶχα πραγματοποιήσει ὅλα τὰ τρελλὰ ὄνειρά μου: νὰ γίνω μεγάλη αἰοδός, ν' ἀγαπήσω, νὰ παίξω στὸν κινηματογράφου, νὰ ζήσω εὐτυχισμένη ὡς σύζυγος. Κι' ἀλήθεια, ὅσο γιὰ τὸ τελευταῖο, μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ὁ γάμος μου εἶνε ὁ πιὸ ταίριαστός γάμος τοῦ κόσμου!...

ΓΚΡΕΪΣ ΜΟΥΡ

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 25)

τὴν δραπέτευσίν του. Ἔτσι, οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μπορούσαν ποτὲ νὰ θροῦν καμμιά ἀφορμὴ ἐναντίον του, γιὰτὶ τὸ ἴδιο «κόλπο» χρησιμοποιοῦσαν καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις.

Μιὰ ἡμέρα, τέλος, ὁ Βίνσεντ Κὺλ προδόθηκε ἀπὸ ἕνα συνένοχό του. Οἱ ἀντίπαλοί του τότε τὸν περικύκλωσαν, μὰ ἐκεῖνος πρόφτασε νὰ καταφύγῃ μέσα σ' ἕνα τηλεφωνικὸν θάλαμο. Οἱ ἔχθροί του περίμεναν ἀρκετὴ ὥρα ἔξω ἀπὸ αὐτὸν κ' ὕστερα, γιὰ νὰ τελειώσουν γρήγορα ἔκαναν κόσκινο μὲ τὶς σφαῖρες τοὺς τὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο. Ὁ Βίνσεντ Κὺλ θρέθηκε μέσα σ' αὐτὸν αἰμόφυρτος μὲ 24 σφαῖρες σ' ὅλο τὸ σῶμα. Εἶχε προφτάσει ὡστόσο νὰ τηλεφωνήσῃ τῆς γυναίκας του καὶ νὰ τῆς στείλῃ ἕναν τελευταῖο ἀποχαιρετισμό...

Πρόσφατο τώρα θῦμα τῆς κρίσεως εἶνε κι' ὁ ἀρχηγὸς γκαστερ Τζάκ Ὀλλυ, πού εἶχε παρατήσῃ τοὺς ἐκθιασμούς καὶ τὶς ἀπαγωγές κ' ἐκμεταλλεόταν τρία ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα μιούζικ-χάλλ τοῦ Μπρόντγουαϊ. Ὁ Τζάκ Ὀλλυ ἐπὶ πλέον ἔπαιζε διαρκῶς στὸ χρηματιστήριον, ρισκοκινδυνεύοντας πάντα ὅλην τὴν περιουσία του πού ἔφτανε τὰ 90 ἑκατομμύρια δολλάρια. Πρὸ ἕξι μηνῶν ὡστόσο, μπλέχτηκε κι' αὐτὸς στὸ τελευταῖο κράχ τῆς Γουὼλ Στρήτ κ' ἔχασε μέσα σὲ μιὰ ἡμέρα ὅλην τὴν περιουσία του. Ὁ Τζάκ Ὀλλυ θρέθηκε ἔτσι ἀπένταρος! Ἡ ἑξαφικὴ ὅμως αὐτὴ πτώσις στὸ λιθόστρωτο καὶ στὴν ἀνεργία, τοῦ φαινόταν ἀπίστευτη. Κι' ἄξαφνα, τὸ θράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, τὴν ὥρα πού ἔτρωγε σ' ἕνα ἀριστοκρατικὸ ἐστιατόριον τοῦ Μπρόντγουαϊ, χλώμιασε ἀπότομα, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν καρέκλα του, ἔχωσε τὰ χέρια του μέσα στὰ μαλλιά του κι' ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Ἀδύνατον!... Ἀδύνατον!...

Ὁ ἄλλοσ γκαστερ μπροστὰ στὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴ τοῦ ἔιχε

Η ΚΑ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΑΔΑΜ ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΣΕ ΕΝΗΣ ΑΙΩΝΟΣ ΖΩΗ!

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 41)

Ἡ Ἰουλιέττα Ἀδάμ, ἡ ὁποία εἶχε μάθει ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς, ἕνα ἐλευθερόφρονα φιλόσοφον, ν' ἀγαπᾷ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα σὰν πραγματικὴ πατρίδα τῆς, πίστευε βαθειὰ στὶς ἠθικὲς ἀρχές τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅπως δὲν πίστευε διόλου στὴν εὐγνωμοσύνη τῶν ἀνθρώπων...

Μιὰ μέρα, ἕνας φίλος τὴν πληροφόρησε ὅτι κάποιος γνωστὸς τῆς τὴν κακολογοῦσε. Ἡ κυρία Ἀδάμ, χωρὶς νὰ ταραχθῆ διόλου, χαμογέλασε μελαγχολικὰ καὶ ψιθύρισε:

— Καὶ ὅμως, δὲν θυμοῦμαι νὰ τοῦ ἔχω κάνει καλὸ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ οὔτε καὶ νὰ τοῦ ἔχω προσφέρει καμμιά ὑπηρεσία...

Ὅταν ὁ Πιέρ Λοτί, τὸ πνευματικὸ παιδί τῆς, ἄρρωστος βαρεῖα στὴν ἐπαρχία του, παράλυτος, ἐτοιμοθάνατος σχεδόν, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴν δῆ γιὰ τελευταία φορὰ, ἡ κυρία Ἀδάμ δὲν ἐδίστασε — σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν — νὰ κάνῃ ἕνα κουραστικὸ ταξίδι γιὰ νὰ πάῃ ν' ἀποχαιρετήσῃ τὸν ἀγαπημένο τῆς προστατευόμενο, τὸν συγγραφέα τοῦ ὁποῖου κατηύθυνε τὰ πρῶτα βήματα...

Στὰ 1886, ὁ γνωστὸς Παρισινὸς ἐκδότης Σαρπαντιέ, παρέκάλεσε τὴν ζωγράφου Λουίζα Μπρελώ νὰ κάμῃ τὸ πορτραῖτο τῆς κυρίας Ἀδάμ, μὲ τὸ ὅποιο ἤθελε νὰ κοσμήσῃ τὸ ἐξώφυλλο ἑνὸς νέου περιοδικοῦ, ἡ «Σύγχρονος Ζωῆ». Ἡ διάσημη συγγραφεὺς ἐδέχθη μὲ μεγάλη καλωσύνη τὴν ἄσημη καλλιτέχνη. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε ἐκδώσει τὸ ἀριστουργηματικὸ μυθιστόρημά τῆς «Εἰδωλολάτρις» πού μεταφράστηκε καὶ στὴν γλῶσσα μας μὲ τὸν τίτλον «Ἑλληνίς» — τὸ «ποίημα τῆς σαρκός», ὅπως τὸ χαρακτηρίζει ἡ ἴδια. Ἀλλ' ἡ πείρα τὴν εἶχε κάμει νὰ μὴ ἀποδίδῃ πειὰ μεγάλη σημασία στὶς ἀνθρώπινες ἀξίες.

— Θὰ σοὺ κάνω μιὰ ἐξομολόγησι, παιδί μου, εἶπε μιὰ μέρα στὴν Λουίζα Μπρελώ. Γνώρισα ὄλους τοὺς διάσημους ἀνδρες τῆς ἐποχῆς μου... Ἐ, λοιπόν, ἐλάχιστοι ἀπὸ αὐτοὺς μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἀνθρώποι...

Πρὸ σαράντα περίπου ἐτῶν, ἡ Ἰουλιέττα Ἀδάμ, ἐξαντλημένη πειὰ ἀπὸ μιὰ ἐντατικὴ ζωὴ — τὸ περιεργό εἶνε ὅτι οἱ γιαιοὶ εἶχαν καταδικάσει πρὶν ἀπὸ ἐξήντα πέντε χρόνια τὴν γυναίκα αὐτὴ πού συνεπλήρωσε τὸ 100ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς!... — ἀπεφάσισε ν' ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὸν κόσμον στὴν ἀρχοντικὴ ἔπαυλιν τοῦ Ζίφ. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἐλάχιστες φορὲς ἐπεσκέφθη τὸ Παρίσι. Συχνότατα, ὅμως, πηγαίνουν καὶ τὴν βλέπουν στὸ ἐρημητήριό τῆς ὅσοι ἀπὸ τοὺς παληοὺς τῆς φίλους ζοῦν ἀκόμα...

Ἡ κυρία Ἀδάμ συνεπλήρωσε ἑνὸς αἰῶνος ζωὴ. Ἐχει τὴν μεγάλη χαρὰ νὰ βλέπῃ δίπλα τῆς μιὰ κόρη ὀγδόντα ἐτῶν. Καὶ κανεὶς ἀπὸ ὄσους τὴν πλησιάζουν δὲν μπορεῖ νὰ συλλογισθῆ ἀσυγκίνητος ὅτι τὰ μάτια αὐτὰ, πού διατηροῦν ἀκόμη τὴν νεανικὴ τῶν λάμψιν, εἶδαν τὸν Μπερανζέ καὶ τὸν Λαμαρτῖνο, τὴν Ραχὴλ καὶ τὸν Φρειδερίκο Λεμαίτρ, τὸν Δουμᾶ πατέρα καὶ τὸν Τουργκένιεφ...

— Ναί, εἶδαν πολλὰ τὰ μάτια μου, συνηθίζει νὰ λέῃ ἡ κυρία Ἀδάμ. Ἐρχονται στιγμὲς πού θέλω νὰ τὰ κλείσω παντοτεινά. Ἄλλοτε, ὅμως, μὲ πιάνει ἀγωνία, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι δὲν ἀργεῖ νάρθῃ ἡ μέρα πού θὰ πάψω ν' ἀντικρύζω τὸ τρομερὸ καὶ θαυμάσιο συγχρόνως θέαμα τοῦ κόσμου...

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 5)

Πρὸ καιροῦ καταδικάσθηκε ἕνας κάποιος Ράλφ Ὀσμάν σ' εἰκοσι χρόνια φυλακῆς, γιὰτὶ εἶχε πουλήσει τὰ σχέδια προφυλάξεως τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ. Ὡστόσο κατάφερε νὰ γλυτώσῃ αὐτὴν τὴν τιμωρία, γιὰτὶ ὁ πρόεδρος Ρουσβελτ εἶχε δηλώσει ὅτι αὐτὰ τὰ σχέδια δὲν ἦταν σπουδαῖα καὶ ὅτι δὲν χρειαζόταν νὰ παραμένουν μυστικά! Ἐνας ἐπίσης ἀξιοματικὸς τοῦ ἰαπωνικοῦ ναυτικοῦ εἶχε συλληφθῆ τὴν ὥρα πού φωτογράφιζε τὸν καταδρομικὸ «Τρέντον», μὰ ἀφέθη ἐλεύθερος γιὰ νὰ μὴ προκληθῆ διπλωματικὸ ἐπίσῳδιο! Ἐνας ἄλλος πάλι ἀξιοματικὸς κατὰ τὴν ἐπίσημον δεξίωσιν στὸν Ναύσταθμον τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου κράτησε ἕνα σωρὸ σκίτσα τοῦ λιμανιοῦ καὶ τῶν θέσεων τῶν πλοίων χωρὶς νὰ πονηρευθοῦν οἱ γιάγκηδες ὅτι μπορούσε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ μὴν ἦταν μιὰ καλλιτεχνικὴ διασκέδασις ἀλλὰ μιὰ θραουτάτη κατασκοπεία.

Καὶ γιὰ νὰ κλείσουμε αὐτὸ τὸ ἄρθρον μας θὰ σᾶς ἀναφέρουμε ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ξέρουν νὰ κρύψουν τὰ μυστικά τους παρ' ὅλα τὰ σοβαρὰ κονδύλια τῶν δολλαρίων πού διαθέτουν γιὰ τὴν ὑπηρεσία τῆς κατασκοπείας. Γι' αὐτὸ κίόλας πέφτουν διαρκῶς θύματα τῶν ξένων διπλωματῶν καὶ τῶν μυστικῶν πρακτόρων τῶν!

ΤΟΜΑΣ Α. ΤΖΟΝΣΟΝ

τρελλάνει. Ὁ Τζάκ Ὀλλυ μεταφέρθηκε ἀμέσως σ' ἕνα φρενοκομεῖο κ' ἐκεῖ πέρα πέθανε ὕστερ' ἀπὸ δυὸ ἡμέρες, ἀπὸ συγκοπή τῆς καρδιάς.

Σ' ἡμέρα λοιπόν, ἡ πολυάριθμες συμμορίες τῶν γκάγκστερς ἔχουν ἐξαφανισθῆ. Τὴν θέσιν τοὺς ἔχουν πάρει οἱ κακοποιοὶ πού δουλεύουν μόνον τοὺς, χωρὶς συνενόχους καὶ πού ἀποκαλοῦνται συνήθως «δημόσιοι κίνδυνοι».

ΑΝΡΙ ΝΤΑΝΖΟΥ